

novila enaka podružnica, nasproti drugim izdajalskim društvom. Dobro je mnogim znano, kako so pridni naši nasprotniki, kako lovijo goldinarje za šulverein in Südmark in vsako priliko porabijo za to. Ali so res Brežice postale nemško gnezdo? Ali ga ni nobenega za vednega narodnjaka, da bi se postavil in začel klicati zgubljene ovčice v očetov hlev in jih braniti volkov, ki hodijo v ovčjih oblačilih? Oj, res žalostno, če je tako daleč prišlo, da bi se ne našlo 20 ustanovnikov! Res so slabi časi, pa tako še ne, da ne bi eden zmogel žrtvovati na leto 1 gld. ali vsaj eno desetico. Da bi pri vsaki reči tako štedili, kakor pri dobri reči štedijo, pač se ne bi naši nemški bratje tako bogatili. Pogledi v krēmo! Tam boš videl, kako se mu smili denar; od jutra do večera tam posedava in to ni brez denarja. Pojdi k odvetniku, tam se tožuje brat z bratom, sosed s sosedom in to tudi ni brez denarja. Pogledi v trgovišče, tam si izbirajo gizdavosti in pošiljajo denar v nemško deželo, ako je pa treba za kako dobro reč, tedaj je pa škoda beliča. Predragi, ako bo še dalje tako šlo, pa ni čudež, da bo zginil ves blagostan in še celo sled, koder je nekaj ponosni rod slovenski hodil.

(Konec prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Pri našem cesarskem dvoru ni v navadi, da vzprejema Nj. veličanstvo voščila o novem letu v lastni osebi in torej tudi ne nagovori zastopnikov tujih držav v tacih besedah, iz katerih bi se povzelo, kaj da kje čaka državo v letu: doba boja ali miru? Kakor stojé sedaj razmere, ni strahú, da že to leto prične katera država vojsko, vse toraj kaže, da bode leto mirú, toda sprave leto, to bode brž slabo. kajti nikjer se ne vidi prava volja za-njo. — Nekaj dež. zborov začne v prvih dnevih meseca januarja na novo svoje zborovanje: dolnje Avstrije še vedno zboruje in česki snide se dne 3., tirolski pa dne 8. januarja. Najvažnije zborovanje bode v Pragi; ni več veliko upanja, da se dožene sprava med Čehi in Nemci, ker mladočeskí poslancev postaja čem dalje več, staročeskíh število pa se króí in tudi v veleposestvu se spreminja kje kaj na neveselo stran. Tako je odložil knez Schwarzenberg svoje poslanstvo, pravi se, da iz nevolje, ker ne vidi več upanja na spravo. — Liberalci se že pripravljajo na Dunaji za prihodnje volitve in bodo si sedaj poleg nemštva še tudi znižanje davkov zapisali na svoje bandero. Se ve, da je obljubiti lažje, kakor pa storiti. — V Gradcu je umrl K. Seeder, svetovalec pri c. kr. namestniji, svoje dni je bil v Mariboru c. kr. okr. glavar ter se je ponujal slov. volilcem tega okraja za poslanca, pa mu ni

obveljalo, ker se je bil nemškutarjem vrgel v roke. — Koroškí nemškí liberalcem je izpodletelo pri tožbi zoper A. Ulbinga ter je tega porotna sodba v Celovci izpoznala za nekrivega gledé na umor nemškutarja - volilca Šojerja v Podkloštru. Joj mene, kako bi bili pač kričali haló nad poslanca Einspielerja, ko bi jim ne bilo tako hudo v tej tožbi izpodletelo! — Slov. liberalci so v Ljubljani srečno dognali, da ni v odboru slov. čitalnice nobenega duhovnika. Lepo to ni od njih, pa so zato tem lažje liberalci sami med seboj. — Poštno načelníštvo na Kranjskem je prepovedalo listarjem dajati za novo leto poštno knjižico. Če se je izgodilo za to, da se prepreči beračenje, zasluži odredba vsakako pohvalo. — Mestni zastop v Gorici ima veliko sitnobo s pokopališčem, katero jo na novem kraju napravil, zato še ostane staro tudi v novem letu odprto. — Na Primorji se pije veliko žganja, letos pa je nova dača na tisto in pričakuje se, da pojenja poslej vsaj nekaj ta „strupena rosa“. — V Trstu izbaja po novem letu v vsacem meseci po dvakrat slov. list „Brivec“, ki hoče šaljivo briti vse nemčurje in lahone. Pravi se, da brije tudi „brez žajfe“. — Na Hrvaškem se godi hudo listom, ki ne pišejo tako, kakor je banu, t. j. ogerski vladi ljubo. Pri vsaki, še tako mali pravdi obsodijo jih na več tisoč goldinarjev plačila. Kdor ve, da slov. uredniki niso bogati, razsodi lahko, da gre pri tem slov. listom samim za glavo. — Ogersko ministertvo je dobilo novega uda, pl. Szögyönyi-Maricha. Možu se poje hvala, da misli ne samo madjarski, ampak tudi avstrijski. To kaže, da je grof Szápáry, ki je na čelu ministerstva, na pravem mestu ter želi, naj se umiri prevroča madjarska kri.

Vunanje države. Sedaj je gotovo, da imenujejo sv. oče Leon XIII. škofa v Jeruzalemu za kardinala rimske cerkve. — Pri občinskih volitvah v Rimu so zmagali katoliški možje in je vseh 25. kolikor jih je bilo voliti na novo, odločnih, za sv. katol. cerkev. Vled tega je velika jeza pri framasonih, najbolj pa pri vladi. No, ta jeza ji naj ne postane na škodo! — Trgovinska pogodba med Italijo in Avstrijo še trpi, po novi odredbi, za leta dni nadalje. — Predsednik ministerstva francoske republike pride v senat, t. j. v zbornico, ki je podobna naši gosposki hiši v dež. zboru. Senat pa ne pridobi veliko s tem možem, kajti doslej ga poznamo za „veternjaka“. — Kaj bode iz irskega ljudstva, ki trpi hudo silo v Angliji, to zna sam večni Bog! Poslanci, ki se potegujejo za njegove pravice, so si sedaj na vs križje, eni so za Parnella, drugi zoper njega, med tem časom pa se pozabi, da jim je v prvi yrsti skrbeti za to, da dobi ljudstvo pravico do življenja, za to, da bode samo.

ne pa protestanski Angličani, gospodar zemlje, na kateri živi. — Naravno je, da se o božiči ni izgodilo v nemški državi ničesar, kar bi bilo vredno, da se omeni v našem političnem ogledu; kjer je vse, vsaj iz večine, v redu, tam se ne izgodi čez noč kaj posebnega. — Tega smo se že navadili, da se govori o novem letu o bojnih pripravah v Rusiji, na srečo stare Evrope pa je bilo tako govorjenje doslej še vselej prazno. Zato sodimo, da bode tudi letos tako. — Bolgarsko sobranje ali dež. zbor je sklenil do božiča svoje delovanje in ima mala državica, kakor se kaže, tudi to leto več dohodkov, kakor pa stroškov. Veliko pa ni, kar preostane denarja v dež. kasah. — Mladi kralj mlade Srbije, Aleksander je stopil v svoje 15. leto in hvalijo ga, da je za svoja leta še precej resen ter se zaveda, da je kralj, to pa bojda tudi nasproti svoji materi, kraljici Nataliji. — Turski sultan razglašuje, da ni resnice na govorici, vsled katere bi se vzele nekatere pravice kristijanom, kar jih prebiva na turski zemlji. Vse je bojda v tej reči gola laž. Nam se zdi, da ne bode vse tako. — V Afriki so Nemci kupili dolgo vrsto krajev, ki leže ob bregih morja, v Sanzibaru in vsled tega je sedaj že velik kos tamošnje zemlje v nemških rokah. — Republiška vlada v Braziliji, v južni Ameriki, je izrekla, da vzame vsa posestva, kar jih je bilo lastnih grofici Eu, hčeri prejšnjega cesarja, za-se ter nima poslej ona, grofica Eu, nobenih pravic. To se pač lahko izreče, ali pa ima za to vlada kako pravico? Druge gotovo ne, kakor pravico sile. Ali kaj se meni za to republika, posebno pa še v Ameriki!

Za poduk in kratek čas.

Junaška deklica.

(Pripovedka od sv. Ane v Slov. Goricah.)

Bil je čevljar, imajoč tri zale hčeri v najlepši dobi življenja. Njih imena so bila: Marijica, Anica in Cirilka. Živeli niso ravno ubožno, vendar je očeta skrbelo, kakó bi vse tri s premoženjem dostojno preskrbel, da bi se jim po smrti njegovi ne godilo pretirno.

V oni deželi je živel glasovit ropar in z njim veliko število njemu enakih tovarišev, imajoč velik grad in mnogo posestev, ki so mu ga morali obdelovati tlačani, radi ali neradi, ker bi sicer v tej reči strogi roparski graščak ostro postopal zoper nje. Po noči navadno ni bil doma, plazil se je okolo po deželi, da bi kje oropal kak grad ali navadno ljudsko selišče.

Zopet je bil na svojem važnem potovanji, vendar takrat sam, iskal si je leka svojemu srcu, iskal si je, v kratkem rečeno, ženko. Nenadoma pride v hišo našega čevljarja, ki je

sedel pri svojem delu in kaj marljivo tolkel po podplatih; a hčeri so sedele okolu mize in si odnehavale od dela. Čevljar seveda roparja ni poznal. Tu ropar vrže svoje satanske oči po nedolžnih mladenkah, češ: jedna teh bo gotovo žrtva mnogih muk.

Ropar vpraša čevljarja, kakó se počuti? Djal je, da precej dobro, a to ga skrbi, kakó bo po smrti njegovi s hčerami, ker jih najbrž ne bo mogel s premoženjem dostojno preskrbeti.

„To“, reče mu ropar, „to se da pomagati, moj ljubi prijatelj; ravnokar iščem neveste, katero hočem osrečiti, ker sem imeniten graščak. Ne potrebujem bogate neveste, čemu? Da le dobodem mladenko, ki se mi dopade, akoravno je revna. No, mislim da se strinjate z menoj in mi date jedno vaših hčer v zakon“. Čevljar rad v to dovoli. Ropar si izbere najstarejšo, Marijico za ženo, ki je kar strepetala pri tem, opazivši na bodočem možu neko divjost.

Bila je poroka. Zaveza se je sklenila za večno.

Ko se po poroki peljata samá proti gradu, mož jo vpraša; kaj bi storila s kakim roparjem. ako bi znala, kje stanuje, in kaj bi storila z njim, ako bi prišel v hišo? Marijica nič hudega sluteč, kratko odgovori: „Gospodski bi ga ovadila ali če mogoče, sama bi ga umorila!“ Mož nič ne reče, samo mislil si je: takó torej, posvetil ti bodem, kakor sem že večim. Pripeljata se jako pozno v noč domú. Takoj pokaže ženi bogastvo svoje: zlato, srebro in z dragim pohištvom obložene hiše. Konečno jo spremi v najzadnejši oddelek gradu in odpre vrata jedne hiše, a kakó ostrmi Marijica, videč vse polno odsekanih glav, trupov, skratka celo hišo krvavo! Ropar napravi resen obraz in zažuga ženi svoji: „Jutri grem k svojemu sedu in pridem pozno domú a čez dan pride neki starec, kateri te bo hotel preslepiti, da bi šla z njim in meni postala nezvesta, a varuj se tega, ker vedi: jaz sem oni glasoviti ropar. Ako to véiniš, primem te, kadar te dobodem, za lase in na tem le „štora“ ti odsečem nezvesto glavo in jo v trajni spomin in v strah tvojih dveh sester, ki bote kmalo prišli za teboj, obesim tu gori na „klin“. (Dalje prih.)

Nova knjiga.

Preč. g. kanonik dr. Ivan Križanič, ki so svojim slovenskim rojakom po svojih mnogih spisih že dobro znani, so se zopet oglasili in nam podali nov plod svojega peresa. Spisali so nam 63 strani obsegajočo knjigo, katerej so na čelo postavili ime Tekel, z ozirom na sodbo božjo, o katerem beremo pri preroku Danijelu „Tekel — tehtan si bil in prelehek si bil spoznan“. Navzočna knjiga je torej v ozki zvezi z „Belo ženo“, katero so nam lansko leto pred oči postavili. Brez vsega pomisleka lahko re